

Fővárosi Ítéltábla

2.Kf.27.715/2006/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az MTT Magyar Telefonkönyv Kiadó Kft. (Budaörs) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a Totál Invest Kft. "fa" (Budapest) beavatkozó beavatkozott -, a Fővárosi Bíróság 2004. évi december hó 17. napján kelt 2.K.31.206/2004/6. számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt előterjesztett és 8. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán az alulírott helyen 2007. évi március hó 07. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest; hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesi beavatkozónak 20.000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az irányadó tényállás szerint az alperesi beavatkozó jogelődje: a Kisokos Kiadói Bt. (a továbbiakban: alperesi beavatkozó) a "Kisokos" információs és reklámkiadványai egy részét 2001. év elejétől úgy hirdette, hogy az "Magyarország első számú információs és reklámkiadványa". Az alperes - bejelentés alapján

- versenyfelügyelete eljárást kezdeményezett az alperesi beavatkozó ellen, mert vélelmezte, hogy ez az állítás alkalmas a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996: évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 8. §-ának (1) bekezdésében rögzítettek megsértésére, a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására.

A vizsgálat eredményeként az alperes a 2001. szeptember hó 6. napján kelt Vj-72/2001/25. számú határozatával az eljárást megszüntette. Indokolása szerint a "Kisokos" kiadvány egy részét helyi jelentőségű közérdekű információk töltik ki (például a helyi önkormányzat neve, címe, telefonszáma), míg a másik részét hirdetés, reklám, valamint a szolgáltatások fajtái szerint betűrendbe szedett vállalkozások szakmai névsora, címe, telefonszáma alkotja. Az alperesi beavatkozó az ország területét 90 körzetre osztotta fel, és a félévente frissített, ingyenes (évi 7 millió példányszámban megjelentetett) kiadványait postaládákba történő kézbesítéssel juttatta el a helyi lakosságnak. Az alperes megállapította, hogy a "Kisokos"-hoz hasonló szerkesztési elven nyugvó más helyi kiadványok is vannak a piacon (pl. Kerületi Kalauz), de egy sincs olyan, amelyik a helyi jelentőségű kiadványok sokaságával szinte lefedné az országot. A kilencven féle helyi "Kisokos" az adott esetben fogyasztónak minősülő hirdetőik között széles körben ismert.

Az alperes álláspontja szerint az információs és reklámkiadvány kifejezés a szakmában szokásos értelmezés alapján a 90-es években elterjedt azon kiadványokat jelenti, amelyek a reklámok mellett olyan általános közérdekű, de nem napi információkat tartalmaznak, amelyek növelik annak esélyét, hogy a hirdetések célzottjai (a lakosság) a kiadványt forgatják. E tartalomnak a "Kisokos" megfelel. Az ; "első számú" szót nem a helyi szinteket figyelembe véve értelmezte, hanem a "Magyarország" szóval együttesen, így megállapította, hogy az alperesi beavatkozó a "Kisokos" helyi hálózattal új minőségű, országos kiadványt hozott létre, a maga nemében egyetlenként.

A felperes keresetében a határozat megváltoztatásával az alperesi beavatkozó jogsértő magatartásának megállapítását és terhére bírság kiszabását, továbbá annak megállapítását is kérte, hogy a valótlan állítás megtévesztő reklámnak minősül a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 7.§-ába ütközően. Álláspontja szerint az alperes figyelmen kívül hagyta a vizsgálati jelentésben megállapított piaci és versenytársi viszonyokat, és nem egyértelműen határozta meg a releváns piacot. Kifejtette, hogy az alperesi beavatkozó semmiféle új minőséggel nem jelent meg az információs kiadványok piacán. Cége közel 100 városi telefonkönyvvel, az Arany Oldalak szakmai telefonkönyvvel, valamint normál telefonkönyvekkel és egyéb információs-

és reklámhordozó termékekkel rendelkezik, amelyek több mint 10 éve a piacon vannak, és mindegyike tartalmaz olyan helyi és közérdekű információt, amelyeket az alperes állítása szerint csak a "Kisokos" tartalmaz. Úgy vélte sem a példányszám, sem a "Kisokos" adattartalma nem indokolja az "első számú" jelző jogos használatát. Hivatkozott arra is; hogy megtevesztésre alkalmas reklámnak minősül az általa kifogásolt állítás, mivel az "első számú" jelző nem felel meg az eljárás alá volt vállalkozás tényleges piaci helyzetének az információs és reklámkiadványok piacán.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság 13.K.33.195/2001/4. számú ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte, mert azt állapította meg, hogy a hatóság nem tett eleget az Államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 26.§-ának (1) bekezdésében, és 43.§-ának (1) bekezdés c) pontjában foglalt tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.014/2003/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróság azt állapította meg a tényállás és a Tpv. 52.§-ának első fordulata, 69.§-ának (1) bekezdése, 70.§-ának (1) bekezdése, 77.§-ának (1) bekezdése, 83.§-ának (1) bekezdése, az Áe. 72. §-ának (1) bekezdése, a Pp. 327. §-ának (1) bekezdése, a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 32. számú állásfoglalása összevetéséből, hogy a felperes, aki a közigazgatási eljárásban nem volt ügyfél, keresetlevelében a Pp. 121.§-ának (1) és (2) bekezdésében és a Pp. 327.§-ának (1) bekezdésében foglaltak ellenére perindítási jogosultsága kapcsán törvényes érdekeltiségét nem jelölte meg, az elsőfokú bíróság pedig a Pp. 124.§-ában foglaltak ellenére elmulasztotta e kérdésben a felperes hiánypótlásra való felhívását, és anélkül döntött a perben, hogy érdemben vizsgálta volna a felperes perindítási, illetve keresetőségi jogosultságát. A Fővárosi Ítéltábla iránymutatása szerint a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak hiánypótlás keretében a felperest perindítási, illetve keresetőségi joga igazolására fel kell hívnia, amelynek elmaradása esetén a jogkövetkezményeket alkalmazni kell, illetve érdemben kell vizsgálnia e kérdést.

A megismételt eljárásban a felperes fenntartva keresetét és minden korábbi nyilatkozatát elismerte, hogy a Versenytanács előtti eljárásban, mint bejelentő a Tpv. 52.§-a értelmében valóban nem minősült ügyfélnek. Kifejtette, hogy az alperesi beavatkozó versenysértő magatartása sérti a közérdeket, ezen túlmenően közvetlenül és nyilvánvalóan versenytársi érdekeit is. Bár a határozat nem tartalmaz valós definíciót a versenytársakról, cége kiadványai

a piacon mindenütt jelen vannak és információs reklámhordozók, így az alperesi beavatkozó versenytársának minősül, amely megalapozza keresetösségi jogát.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartásával változatlanul a kereset elutasítását kérte.

Az alperesi beavatkozó is a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság 2.K.31.206/2004/6. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította: Indokolása szerint, mivel az alperesi beavatkozó piaci jelenléte önmagában csökkenti a felperesi kiadványok iránti hirdetői érdeklődést, a felperesnek nem vitatható érdeke fűződik ahhoz, hogy az alperesi beavatkozó a; "Kisokos" című beadványát csak a Tpv. által megengedett módon népszerűsítse, ezért a felperes perindításra jogosult volt.

Álláspontja szerint az alperes helytállóan minősítette fogyasztóknak a hirdetők, akik körében az alperesi beavatkozó közel 10 éve piacon lévő terméke közismert, ezért a sérelmezett kifejezést a hirdetők valószínűsíthetően nem tekinthették a valóságosnál jelentősebbnek.

Az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy a "Kisokos" közérdekű információtartalma szélesebb körű, és karakterisztikusabban igazodik a helyi igényekhez; mint a felperesi telefonkönyvek. A felperes és az alperesi beavatkozó kiadványai között meglévő tartalmi különbségek, a megjelenési formák és a terjesztés módja alapján az alperesi beavatkozó valóban új minőségű országos kiadványt hozott létre, amelyet ismerő hirdető körében a "Magyarország első számú információs és reklámkiadványa" kijelentés megtévesztésre nem lehet alkalmas.

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és kereseti kérelme teljesítését kérte. Előadta, hogy az alperesi beavatkozó jogsértő magatartása miatti bevételkiesése is megalapozza keresetösségi jogát. Hangsúlyozta, a per tárgya nemcsak az volt, hogy saját kiadványai - formájukban és oldalszerűen - hasonlítanak-e az alperesi beavatkozó kiadványaihoz, hanem az is vizsgálendő lett volna, hogy az információs és reklámkiadványok piacának mely kiadvány a szereplője. Lényeges kérdésnek tekintette, hogy a két kiadvány versenytársa-e egymásnak. E körben vizsgálónak tartotta a kiadványok szerkesztését, a tartalmát és az adatmennyiségét is. Az "első számú" jelző értelmezése szerint azt feltételezi, hogy egy kiadvány adatmennyisége megelőzi a versenytárs kiadványának adatmennyiségét. Jelen esetben azonban ez nem valósult meg. A "Kisokos" adatmennyiségben nem első a reklám és információs kiadványok piacán, továbbá terjesztése okán nem minősül országos kiadványnak.

Az alperes és az alperesi beavatkozó az ítélet helybenhagyását kérték.

A Fővárosi Ítéltábla 2005. október 12. napján kelt 2.Kf.27.071/2005/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - az indokolás módosításával - helybenhagyta. Rámutatott arra, hogy sem a közérdek, sem a versenytársi minőség, gazdasági érdek - önmagában - a keresetőségi jogot nem alapozza meg, azonban a felperes a perindítási jogosultságát és keresetőségi jogát semmivel nem igazolta az elsőfokú eljárásban, így a határozat érdemi felülvizsgálatára nem látott lehetőséget.

A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljárta Legfelsőbb Bíróság 2006. szeptember 20. napján kelt Kfv.II.39.034/2006/7. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla ítéletét hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A Legfelsőbb Bíróság ítéletében rámutatott arra, hogy a felperes közvetlen érdekeltsége megállapítható, mert a felperes és az eljárás alá vont vállalkozás ugyanazon a piacon (információs kiadványok kiadása) működő vállalkozások, az alperesi beavatkozó a felperes termékét (Arany Oldalakat) érintő olyan reklámszöveget szerepeltetett a Kisokos című kiadványában, amely a felperesi termékkel szembeni elsőségét hangsúlyozta a magyarországi reklám és információs piacon, amely érintett piacnak a felperes is résztvevője. Álláspontja szerint akkor, amikor az alperesi beavatkozó kiadványa olyan állításokat, reklámszöveget tartalmazott, amely a felperes, mint versenytárs üzleti érdekét is érintette, a felperes perindítási joga, keresetőségi joga fennállt: Ez okból - a másodfokú bíróság téves jogértelmezése miatt elmaradt - felperesi fellebbezés érdemi elbírálására utasította a Fővárosi Ítéltáblát.

A peres felek a megismételt másodfokú eljárásban észrevételt nem tettek.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a Legfelsőbb Bíróság iránymutatását követve - a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a felperes fellebbezési kérelme korlátai között bírálta felül. Megállapította; hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti helyes mérlegelésével, azoknak a maguk összességében való értékelésével és meggyőződése szerinti elbírálásával állapította meg a tényállást, a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetést vont le, döntését megfelelően indokolta, jogi okfejtésével a Fővárosi Ítéltábla mindenben egyetértett. A felperes fellebbezésében olyan konkrét, a mérlegelés okszerűségét cáfoló, vagy a döntés jogszerűségét vitató indokot felhozni nem tudott, amely az ítélet hatályon kívül helyezését - vagy megváltoztatását megalapozná, olyan új tény, vagy körülményt sem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy az árupiac a hirdetés és reklámkiadványok piaca, amelynek a földrajzi területe Magyarország. A vizsgált piac tehát a magyarországi hirdetés és reklámkiadványok piaca volt.

Az alperesi beavatkozó terhére rótt, feltételezett jogsértés a fogyasztók megtévesztése volt. E cselekmény vizsgálata során helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság a fogyasztók körét, akik a hirdetéseket közlétező vállalkozások/vállalkozók (hirdető). Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte eljárása során a fogyasztói kör összetételét, és vette figyelembe azt a körülményt, hogy a kb. 10 éve a piacon lévő, változatlan formában és szerkesztési elvek alapján megjelenő - ingyenessége okán széles körben ismert - alperesi beavatkozó kiadványt jól ismerő fogyasztók megtévesztésére a kifogásolt szlogen önmagában sem lehetett alkalmas. Mindemellett az is értékelendő e cselekmény megítélésakor, hogy a szakmai információkkal, reklámokkal saját gazdasági tevékenységüket hirdető gazdasági vállalkozások/vállalkozók az átlagfogyasztóhoz képest is tudatosabbnak minősülnek. Ennek megfelelően a jogsértés megvalósulásának lehetősége szűkebb körű.

Mindezen túlmenően egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy a "Kisokos" információ tartalma szerint tematikusabb, átláthatóbb, formátuma miatt jobban kezelhető; ezáltal is egyedi jellegű. Az alperesi beavatkozó kiadvány jobban igazodik a kisebb lakókörnyezet igényeihez, a lakosság az alapvető ellátások igénybevételi lehetőségéről, a legközelebbi vállalkozások szolgáltatásairól kap részletes tájékoztatást. Sajátos jellege és országos terjesztése, folytán az országban bárhol és bárki számára ugyanazt az elvet követően, de helyi (közérdekű és lakossági) információkat nyújt a közvetlen környezetre vonatkozóan. Ez alapján helytálló az a megállapítás, hogy a "Kisokos" egy új minőségű országos kiadvány, mely egyedisége - más kiadványoktól eltérő jellege - folytán az első számú.

A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes a másodfokú eljárásban perköltséget nem igényelt, ezért a másodfokú perköltségről való rendelkezést e körben mellőzte a Fővárosi Ítéltábla. A beavatkozó részére a felülvizsgálati eljárásban megítélt perköltség viselésére a sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles, a beavatkozónak a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel. A sikertelenül fellebbező felperes a 6/1986.(VI.26.)IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni a feljegyzett fellebbezési illetéket.

Budapest, 2007. évi március hó 07. napján